

Informe de Conjuntura

Barcelona, setembre de 2015

Foment
del Treball Nacional

Via Laietana, 32 · 08003 Barcelona
T. 934 841 200 · F. 934 841 230
foment@foment.com · www.foment.com

Més informació:
Salvador Guillermo (sguillermo@foment.com)
Karina Azar (kazar@foment.com)
Departament d'Economia

TAULA DE CONTINGUT

RESUM EXECUTIU.....	3
ENTORN INTERNACIONAL	5
BREU CRÒNICA DE LA CRISI GREGA.....	10
CAP A UN NOU MODEL DE CREIXEMENT ECONÒMIC A LA XINA.....	14
DEMANDA I ACTIVITAT	18
PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT 2016.....	22
MERCAT DE TREBALL	23
PREUS I FINANÇAMENT.....	27
SECTOR PÚBLIC.....	31
SECTOR EXTERIOR.....	33

RESUM EXECUTIU

- Un dels trets més característics de l'actual conjuntura econòmica és la major incertesa en la marxa de l'economia mundial a causa de l'evolució de l'activitat dels països emergents.
- Per això, és necessari que la política econòmica es basi en una consolidació pressupostària flexible, un impuls de les reformes estructurals i un manteniment dels equilibris macroeconòmics.
- La política econòmica ha de ser previsible i raonable, ja que majors nivells d'incertesa castiguen el clima de confiança i afebleixen el procés de recuperació econòmica.
- La ralentització dels emergents, especialment dels BRICs, i en major mesura de la Xina, tindrà el seu impacte en les economies desenvolupades, encara que s'estima suau, si aquest empitjorament no va a més. El BCE ha revisat a la baixa les seves últimes previsions per a la zona euro, tenint en compte aquest factor de risc a la baixa.
- La reducció del preu de les matèries primeres, i en particular del petroli, tindrà un impacte positiu sobre les economies desenvolupades i consumidores, però afectarà més negativament a les emergents i productores. Això, també tindrà el seu efecte en els preus –com s'observa en la dada d'avanç d'agost de l'IPC (-0,2%)– sense que es doni un procés de deflació. Això ha de ser aprofitat per les autoritats monetàries per articular una política monetària laxa, que reforci els fonaments, a curt termini, de la recuperació econòmica.
- A mitjà i llarg termini, la recuperació ha d'assentar-se més en els factors reals de competitivitat, per aquest motiu les reformes estructurals no hagin de posar-se en dubte, sinó més aviat el contrari, per al seu impuls caldrà disposar d'un suport polític fort i decidit.
- Aquest escenari internacional i el *mix* de polítiques econòmiques possibilita la continuació del creixement econòmic a Espanya i Catalunya, encara que en un context de major variabilitat que exigeix respostes més exigents.
- ✓ Així, el creixement econòmic en el segon trimestre s'ha situat en l'1,0% intertrimestral, impulsat per la demanda interna, sense un daltabaix del sector exterior, la qual cosa implica un patró de creixement més sostenible.

- ✓ A més destaca la millorança del sector de la construcció i també de l'ocupació, tal com ho evidencien les dades de l'EPA del segon trimestre, malgrat la desacceleració matisada d'afiliació i atur d'agost.
- ✓ La contenció de preus, fins i tot amb valors negatius, no ha de confondre's amb un procés de deflació. La inflació subjacent va ser de 0,8% al juliol.
- ✓ Milloren els valors de curta freqüència com els relacionats amb l'activitat de la indústria i dels serveis, la venda de vehicles i la confiança dels consumidors.
- ✓ Milloren els ritmes de finançament a l'economia, especialment del crèdit a pimes i llars.
- ✓ S'impulsa l'activitat econòmica pels estímuls fiscals derivats de les reduccions dels tipus impositius en 2015 i de l'avanç en juliol dels previstos per 2016.
- ✓ En aquest context, es constata la millorança de la recaptació impositiva, especialment en societats i IVA.
- ✓ Es van superant novament els rècords d'exportacions de béns, destacant els sectors de productes químics, automòbil i béns de consum durador, i entre les destinacions la Unió Europea.
- ✓ Cal destacar també que en aquest context de creixement de les exportacions, els preus de les vendes a l'exterior es van incrementar un 1,1%.

Aquest informe de conjuntura s'enriqueix, en aquesta edició, amb tres focus destinats a la situació econòmica de Xina, l'economia grega i el seu tercer rescat i, finalment, a una anotació sobre els Pressupostos Generals de l'Estat per 2016.

ENTORN INTERNACIONAL

En el segon trimestre de l'any es va mantenir el creixement de l'economia europea ja observat a principis de l'any. L'augment del PIB en termes inter trimestrals de la zona euro va ser de 0,3%, mentre que el de la Unió Europea va ser de 0,4%. En termes anuals, les taxes de creixement registrades van ser lleugerament més elevades que les del primer trimestre (+1,2% i +1,6%, respectivament).

En particular, l'economia alemanya va continuar creixent i va avançar un 0,4% en relació al trimestre anterior. La principal contribució al creixement de PIB va provenir del sector exterior, ja que les exportacions van créixer a un ritme superior al de les importacions, destacant-se l'augment de les exportacions de béns. El creixement de la demanda interna es va veure afectat per la caiguda de la inversió, especialment en el sector de la construcció.

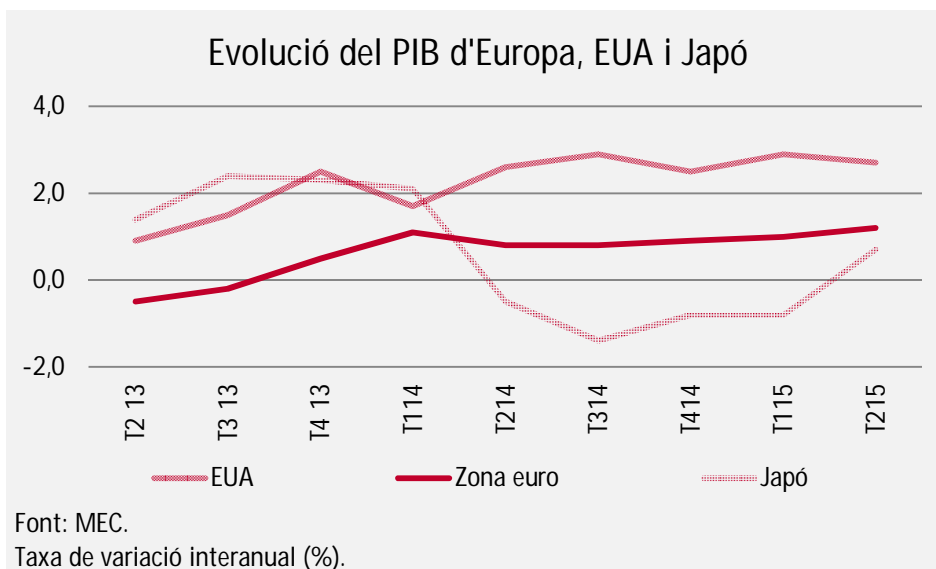
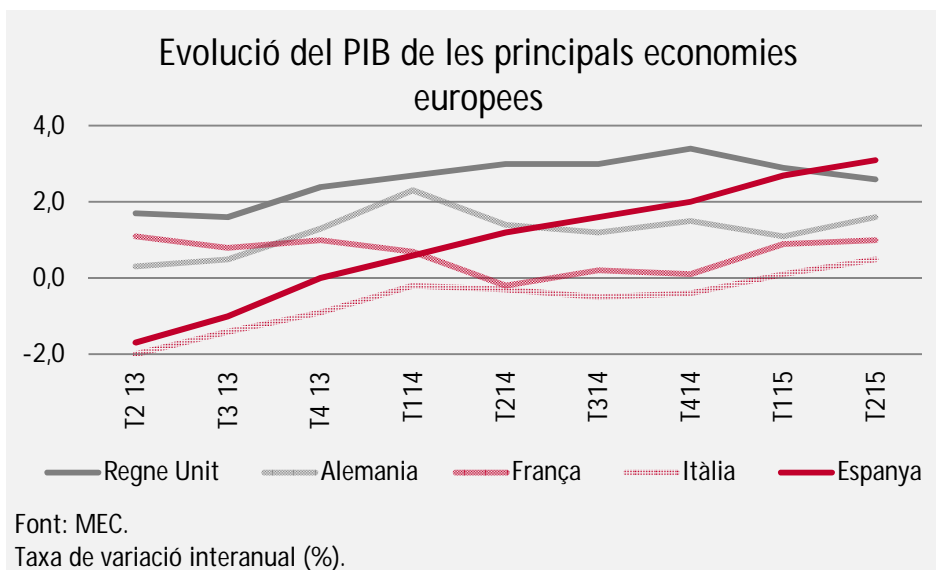
L'economia francesa, per la seva banda, va tornar a estancar-se després de créixer a un ritme relativament elevat durant el primer trimestre de l'any. El consum de les llars es va desaccelerar fortament, i també ho van fer, encara que en menor mesura, la inversió no financera i la inversió pública, així doncs, la contribució de la demanda domèstica al creixement del PIB es va reduir significativament en comparació del trimestre anterior. D'altra banda, a diferència del primer trimestre, la contribució del sector exterior va ser positiva gràcies al creixement més intens de les exportacions i la desacceleració de les importacions.

En canvi, el PIB d'Itàlia va continuar creixent, amb un increment de 0,4%, resultat de l'impuls de la demanda interna. El creixement registrat en el que va del 2015 contrasta amb l'absència de dinamisme que va caracteritzar a l'economia italiana en tot el 2014.

Al seu torn, l'economia del Regne Unit va continuar en la seva senda d'expansió, amb un repunt respecte al trimestre previ, en augmentar un 0,7% intertrimestral. El component de la demanda que més va contribuir al creixement d'aquest trimestre va ser el sector exterior, seguit del consum final de les llars i del consum públic.

Quant a l'evolució d'altres economies, als EUA, es va registrar un nou creixement del PIB, més elevat que el del primer trimestre, amb un augment de 0,9% intertrimestral (3,7% anualitzat). En aquest període el creixement de l'activitat econòmica als EUA es va accelerar principalment per les contribucions positives de la despesa en consum privat i públic, de les exportacions i de les inversions.

D'altra banda, l'economia japonesa es va reduir un 0,4%, després d'un semestre d'expansió. La demanda domèstica va disminuir, bàsicament per la caiguda del consum privat, alhora que el sector exterior va tenir una aportació negativa per la forta reducció de les exportacions.

Pel que fa a les economies emergents, cal destacar, la important contracció que s'observa tant al Brasil com a Rússia. Al Brasil, el PIB va disminuir un 1,6% en el primer trimestre en comparació a igual període de l'any anterior, i la caiguda es va aguditzar en el segon trimestre amb una reducció del PIB de 2,6%. A més de registrar-se una forta caiguda de la inversió, la despesa en consum de les llars va descendir com a conseqüència de l'evolució negativa d'indicadors com la inflació, el crèdit, l'ocupació o la renda, segons el propi institut d'estadístiques brasiler. Per la seva banda, l'economia russa continua en recessió, amb una caiguda encara més accentuada del seu PIB, de 2,2% interanual de gener a març i de 4,6% d'abril a juny, en un context derivat del preu del petroli que ha descendit fortament, i també de les sancions econòmiques que es mantenen arran del conflicte geopolític amb Ucraïna, la depreciació del ruble i la inflació es troba en nivells molt elevats.

Quant a les previsions de curt termini, l'FMI va presentar en el mes de juliol l'actualització de les seves projeccions econòmiques. En aquest sentit, l'FMI apunta a una "desacceleració del creixement als mercats emergents i un repunt gradual en les economies avançades". Aquesta diferència respon, segons l'organisme, al fet que actualment es mantenen les condicions que afavoreixen el creixement de les economies avançades, a saber: les millors condicions als mercats financers i laborals, una política fiscal més neutral a la zona euro i la reducció del preu del petroli. No obstant això, l'evolució de les economies emergents es veurà minvada per la caiguda dels preus de les matèries primeres, les pitjors condicions financeres externes, problemes estructurals i geopolítics, així com pel reequilibri de l'economia xinesa.

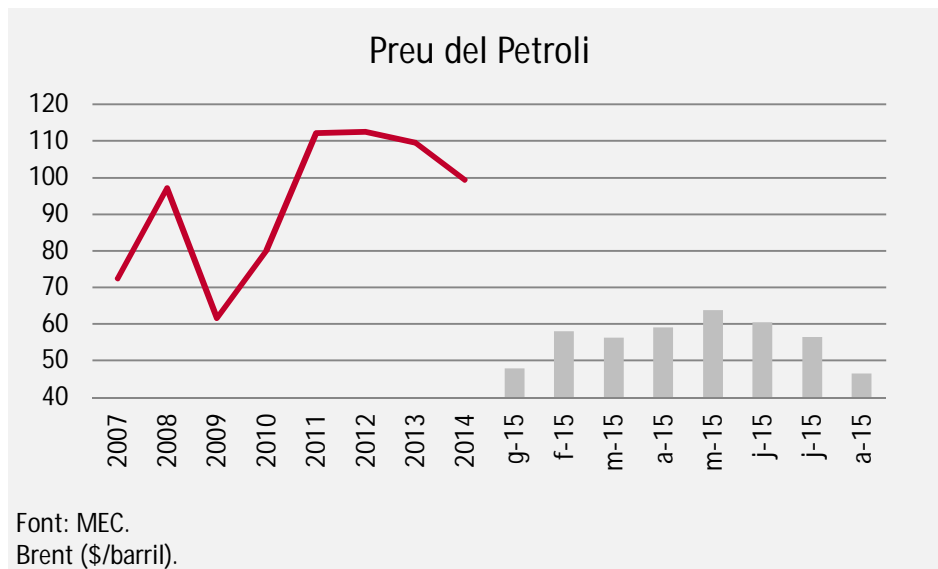
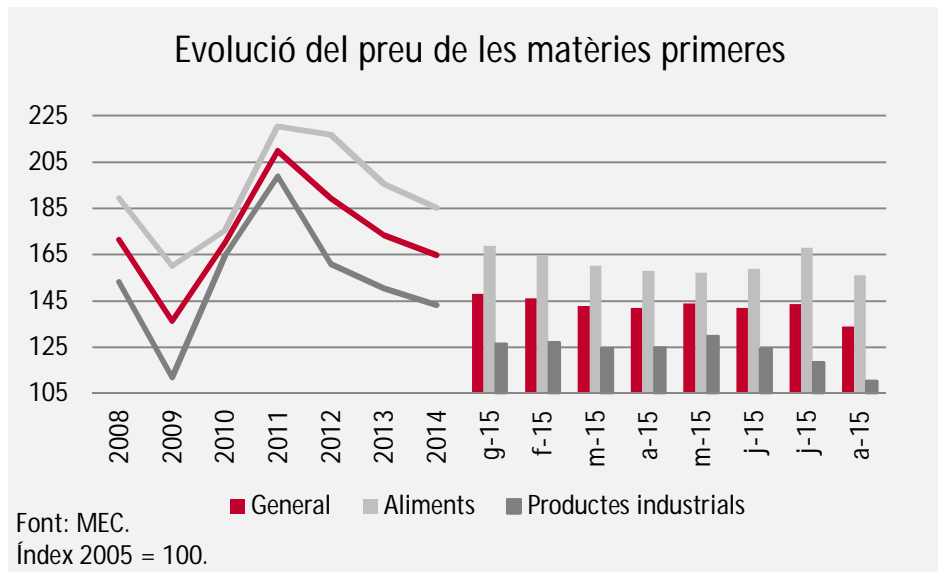
En general, l'FMI destaca factors negatius que representen riscos per a l'activitat econòmica mundial com la volatilitat dels mercats financers, els moviments desestabilitzadors dels preus dels actius i també la moderació del creixement del producte potencial.

FMI: PREVISIONS DE CREIXEMENT DEL PIB		
Taxa de variació anual (%)	2015	2016
EUA	3,3 (↓)	3,8 (↓)
Zona euro	1,5 (=)	1,7 (↑)
Japó	0,8 (↓)	1,2 (=)
Alemanya	1,6 (=)	1,7 (=)
França	1,2 (=)	1,5 (=)
Itàlia	0,7 (↑)	1,2 (↑)
Espanya	3,1 (↑)	2,5 (↑)
Regne Unit	2,4 (↓)	2,2 (↓)
Xina	6,8 (=)	6,3 (=)
Índia	7,5 (=)	7,5 (=)
Rússia	-3,4 (↑)	0,2 (↑)
Brasil	-1,5 (↓)	0,7 (↓)

Font: FMI.

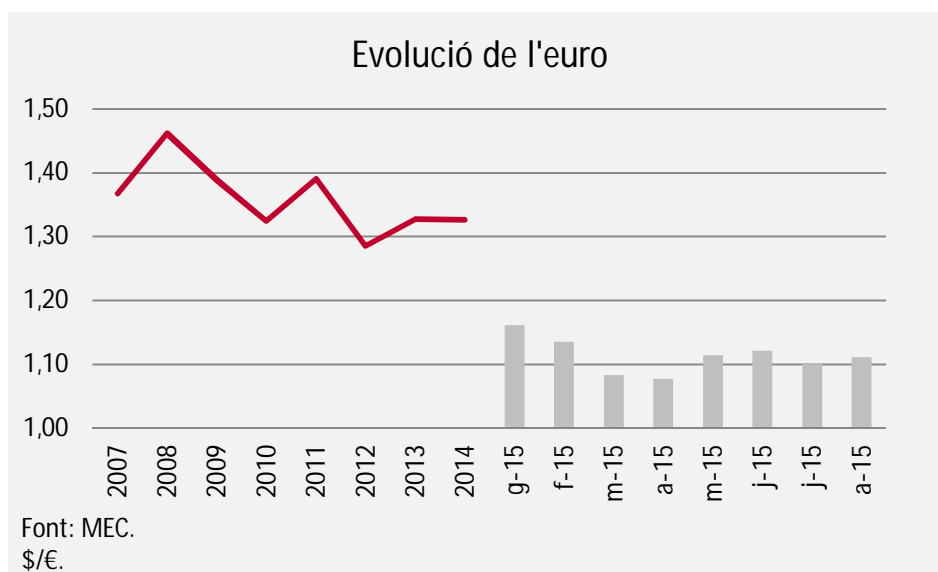
En aquest sentit, el BCE, després de la reunió del Consell de Govern del dia 3 de setembre, va anunciar una rebaixa en les previsions de creixement econòmic per a la zona euro. L'augment del PIB esperat per aquest any és d'1,4%, amb una moderada acceleració d'1,7% i 1,8%, pel 2016 i 2017, respectivament. La raó d'aquesta revisió es deu, principalment, a la menor demanda exterior que implicarà el debilitament en les economies emergents. És de destacar que en la seva compareixença pública el president del BCE va assenyalar que es manté el compromís de l'autoritat monetària per prendre les mesures necessàries d'estímul a l'economia de la zona euro.

Un aspecte molt important a destacar en relació a l'entorn internacional és l'evolució del preu de les matèries primeres i, especialment, del petroli. En el mes d'agost, la caiguda del preu del cru va ser de 54,3% interanual. En tot el 2014 es va observar una tendència a la baixa en la variació dels índexs composts de matèries primeres, que es va accentuar en el que va de 2015. Més acusada és la caiguda del preu dels productes industrials, particularment els no metàl·lics.

Finalment, pel que fa a l'evolució de l'euro respecte al dòlar, en la primera meitat de l'any la moneda europea es va depreciar un 7,1%, la qual cosa representa una moderació en la caiguda de l'euro. Això es deu fonamentalment a l'especulació sobre un possible retard en l'inici de la pujada dels tipus d'interès als EUA, malgrat els bons indicadors d'aquest trimestre en l'economia nord-americana.

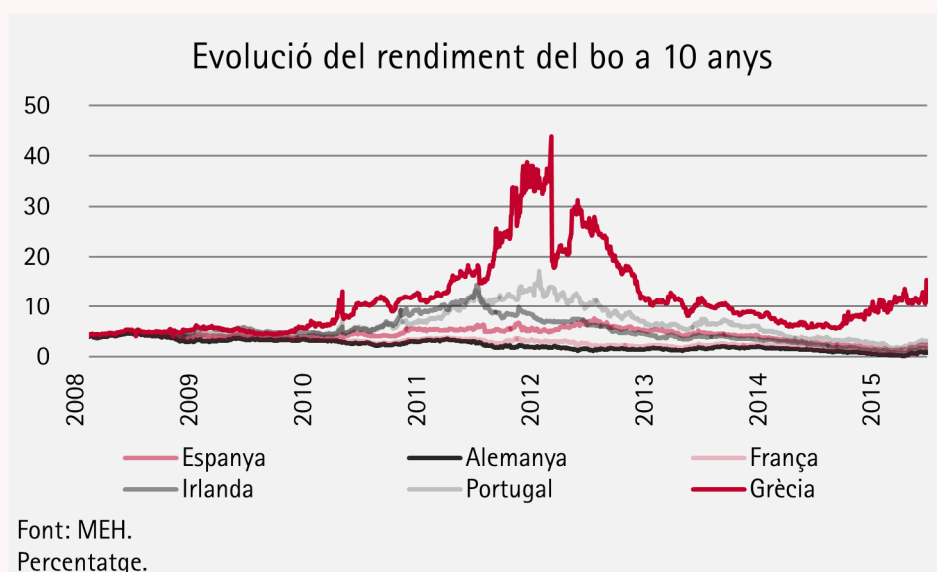

BREU CRÒNICA DE LA CRISI GREGA

GRÈCIA: PRINCIPALS INDICADORS MACROECONÒMICS I PREVISIONS						
Taxa de variació anual (%)	2011	2012	2013	2014	2015	2016
PIB	-8,9	-6,6	-3,9	0,8	0,5	2,9
Consum privat	-10,6	-7,8	-2,0	1,3	0,6	2,4
Consum públic	-6,6	-5,0	-6,5	-0,9	-0,6	-0,3
FBCF	-16,8	-28,7	-9,5	2,7	-3,1	7,2
Exportacions	0,0	1,2	2,1	9,0	4,1	5,1
Importacions	-9,0	-9,1	-1,6	7,4	2,0	3,6
Ocupació	6,9	-7,8	-3,8	0,7	0,5	2,9
Atur (% PEA)	17,9	24,5	27,5	26,5	25,6	23,2
IPC	3,1	1,0	-0,9	-1,4	-1,5	0,8
CLU	-0,2	-3,3	-7,0	-1,6	0,1	1,7
Compte corrent (% del PIB)	-10,4	-4,4	-2,3	-2,2	-1,6	-1,3
Dèficit públic (% del PIB)	-10,2	-8,7	-12,3	-3,5	-2,1	-2,2
Deute públic (% del PIB)	171,3	156,9	175,0	177,1	180,2	173,5

Font: Comissió Europea.

El problema financer de Grècia ja va començar a albirar-se a mitjans dels 90, quan la despesa pública superava àmpliament les capacitats fiscals que generaven els ingressos. Durant els següents anys Grècia es va endeutar per cobrir el seu dèficit públic, que va arribar a representar gairebé un 14% del PIB. Amb el pas del temps, van començar a plantejar-se dubtes sobre la capacitat de Grècia de fer front a les obligacions concretes, així com la d'encausar la seva economia cap a una senda de creixement sostenible, amb dèficits moderats i un endeutament assumible (el deute grec se situava en el 171,3% del PIB en 2011). Derivat d'aquesta incertesa, l'economia grega va haver de fer front a un fort encariment dels costos de finançament.

En 2010, els problemes financers de Grècia van quedar en evidència i es temia que l'economia fes fallida. Addicionalment, aquest escenari representava una seriosa amenaça per a molts bancs estrangers que posseïen la major part del deute grec, especialment, bancs alemanys i francesos amb les conseqüents i rellevants pèrdues econòmiques.

Per això, Grècia va rebre en aquest any un préstec per part d'un conjunt de governs de països europeus i de l'FMI –amb el que es va impedir el seu *default* en aquest moment–, sota certes exigències tals com que l'economia reduís el seu endeutament i pogués fer front al pagament de les seves obligacions. Per la seva banda, el BCE va acceptar com a col·lateral dels seus préstecs bons garantits per Grècia, a més de comprar directament bons grecs. Aquests tres creditors han rebut, posteriorment, el nom de “troika”, en referència a les institucions que han brindat assistència financera a Grècia.

En els anys posteriors Grècia va assolir reduir els seus dèficits però no va reconduir la seva economia a través de les reformes necessàries, per la qual cosa la contracció del PIB i de l'ocupació va ser molt severa. Per això, en 2012, es va tornar a establir un segon pla de rescat, encara que es va continuar amb la mateixa línia d'exigències econòmiques per part dels creditors. Paral·lelament, el BCE va anunciar la seva intenció d'intervenir per preservar l'euro, donant així un senyal tranquil·litzador als mercats i ajustant la política monetària a les circumstàncies econòmiques de la zona euro que no assolía sortir de la recessió.

Una missió de l'FMI, del BCE i de la Comissió Europea va arribar a Atenes el 29 de setembre de 2014, començant així les negociacions en el context d'una revisió del Programa d'Assistència Financera a Grècia. Però pocs mesos més tard, al gener d'aquest any, es van convocar eleccions parlamentàries per a la designació d'un nou govern, seguint el procediment establert per la constitució grega, després del tercer intent de vot parlamentari sense èxit a finals de desembre de 2014. Això va implicar el sorgiment de gran incertesa a nivell polític, en vista de l'imminent venciment del programa d'assistència financera el 28 de febrer.

Després d'una sèrie d'intenses negociacions entre el nou govern electe i les institucions creditores, es va sol·licitar, el 18 de febrer de 2015, una extensió de l'Acord de Facilitat d'Assistència Financera per a Grècia (MEFA, per les seves sigles en anglès). L'Eurogrup va accedir a concedir una extensió del programa per quatre mesos, amb el compromís del govern grec d'implementar el conjunt de reformes acordat.

La profunda crisi econòmica de Grècia va jugar un paper determinant en el resultat de les últimes eleccions, on el partit majoritari en la coalició de govern d'esquerra va ser Syriza, i els seus partidaris van buscar en les converses amb els creditors de Grècia modificar les exigències establertes a canvi de l'assistència financera. Les mesures proposades pel nou govern grec, apuntaven a una flexibilització de l'ajust fiscal i una reestructuració del deute vigent.

El desacord entre Grècia i els creditors es devia al fet que, d'una banda, l'economia no va aconseguir sortir de la recessió i l'actual govern considerava que les mesures exigides fins al moment no havien donat els seus fruits i que per això era necessària una revisió de les condicions demandades. Però, d'altra banda, les institucions creditores, com l'FMI, no volien assegurar precedent de concessions i van exigir el compliment de les obligacions contretes.

Al juny, després de diverses setmanes de negociacions, i amb un aparent acostament entre el govern grec i els representants dels principals creditors de Grècia, no s'havia assolit trobar una sortida consensuada. Davant la falta d'acord entre Grècia i els seus socis europeus, el govern grec va decidir convocar un referèndum per consultar sobre l'aplicació de les condicions exigides pels seus creditors. En aquest sentit, el govern d'Alexis Tsipras, es va postular en contra d'acceptar certes demandes –com algunes relatives a les pensions i l'IVA– i pretenia a més reestructurar el deute grec, instant, per tant, als ciutadans grecs a que rebutgin tals exigències.

Concretament, el dimarts 30 de juny, data límit per al pagament per part de Grècia d'un préstec d'aproximadament 1.500 milions d'euros a l'FMI, expirava la pròrroga atorgada per les institucions al febrer per negociar un nou programa, la qual cosa era condició necessària perquè el BCE mantingués la línia de finançament d'emergència als bancs grecs. En aquestes circumstàncies, el sistema financer grec va afrontar un seriós problema de liquiditat i el govern va prendre mesures de control de capitals i va establir un "corralito" bancari buscant contenir així la sortida de capitals que es venia registrant.

Segons un informe preliminar sobre la sostenibilitat del deute grec elaborat per l'FMI a la fi de juny, "per assegurar que el deute sigui sostenible, les mesures de política a Grècia han de reprendre el seu curs [...], però si s'afebleix encara més el conjunt de reformes –en particular, a través de reduccions en els objectius de superàvit primari i amb reformes estructurals menys profundes– resultarà necessari realitzar quitacions en el deute".

D'acord amb aquesta institució, canvis molt significatius en les polítiques i en les previsions han tingut lloc des de principis d'any, la qual cosa incideix en un augment de les necessitats de finançament per a Grècia. L'FMI estima que per a l'horitzó entre octubre de 2015 i finals de 2018 seran necessaris 50.000 milions d'euros per cobrir les necessitats financeres de l'economia grega.

NECESSITATS DE FINANÇAMENT DEL GOVERN GREC

Milions d'euros.	Oct2015 - Dic2018
Total:	50.200
Amortitzacions	29.800
Pago d'interessos	17.200
Endarreriments	7.000
Amortidors de liquiditat	7.700
Privatitzacions (-)	2.000
Superàvit primari (-)	9.400

Font: FMI.

Grècia va rebre una proposta per part de la Comissió Europea, i el seu govern va decidir sotmetre la seva aprovació a referèndum amb una victòria del no. Malgrat els temors que tal resultat havia originat, Grècia va sol·licitar de manera formal un tercer rescat al Mecanisme Europeu d'Estabilitat –amb el qual es van realitzar pagaments de venciments imminents al BCE i altres socis europeus– a canvi de l'aplicació d'un paquet d'ajustos i reformes a Grècia. D'aquesta forma, el MEE podrà desemborsar fins a 86.000 milions d'euros en préstecs durant els propers tres anys. Segons la Comissió Europea, després de diversos mesos d'intenses negociacions, el programa permetrà reduir la incertesa i estabilitzar la situació econòmica i financera.

El 20 d'agost Alexis Tsipras va renunciar arran de discrepàncies internes dins del partit de govern –que han donat origen a un nou partit anomenat Unitat Popular– i es van convocar eleccions anticipades pel 20 de setembre.

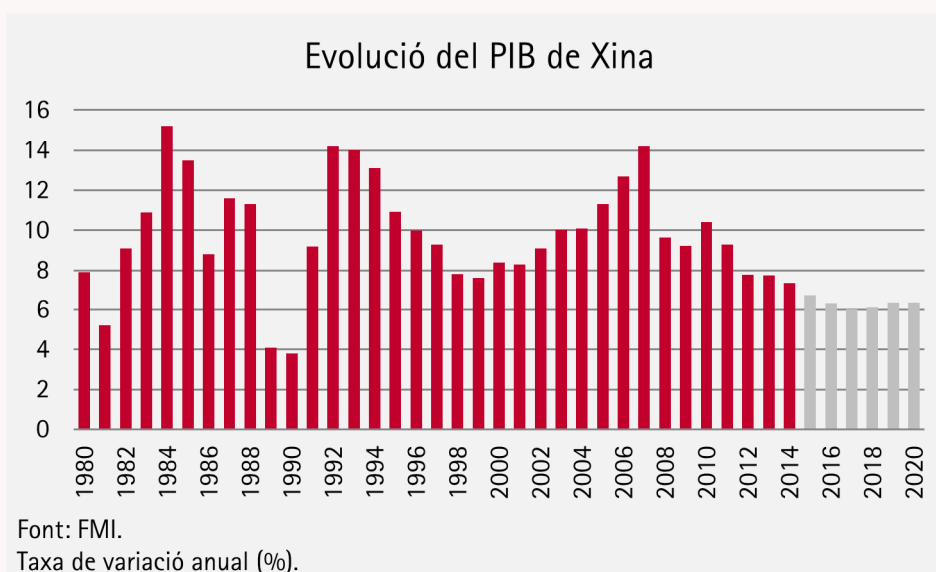
---

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5512_en.htm (anglès)

CAP A UN NOU MODEL DE CREIXEMENT ECONÒMIC A LA XINA

Segons l'FMI, en el seu informe sobre l'economia xinesa publicat el 14 d'agost, el PIB de la Xina creixerà a taxes més moderades en els propers anys. Concretament, pel 2015, l'FMI projecta un creixement de 6,8%, lleugerament per sota de l'objectiu de creixement del govern xinès de 7,0%.

Això serà conseqüència d'un procés de calibratge de les polítiques econòmiques i d'implementació de reformes estructurals per garantir una desacceleració gradual de l'economia, generar noves fonts de creixement i augmentar el creixement potencial del PIB.

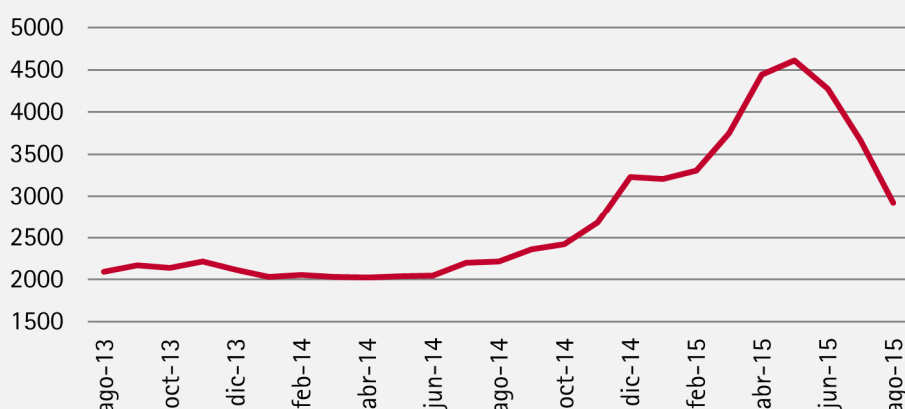

Segons l'FMI, l'economia xinesa es dirigeix cap a un nou estat de "normalitat" que implicarà un creixement econòmic més moderat, però al seu torn més segur i sostenible, en el qual el mercat tindrà major participació. Així mateix, es corregiran certes vulnerabilitats intrínseques de l'economia xinesa, com el ràpid creixement del crèdit i de la inversió en construcció.

En el seu recent informe, l'FMI assenyala, que la Xina ha realitzat progressos considerables per corregir els desequilibris externs. Així, es va corregir la infravaloració del iuan i el superàvit per compte corrent va descendir d'aproximadament del 10% del PIB en 2007 al 2,1% del PIB en 2014. En l'àmbit intern, al seu torn, es van produir ajustos quant al patró de creixement de l'economia, amb una major contribució del consum a l'augment del PIB, fins i tot superior a la de la inversió en el 2014. Així mateix les rendes del treball han tenint una major preponderància en el PIB xinès.

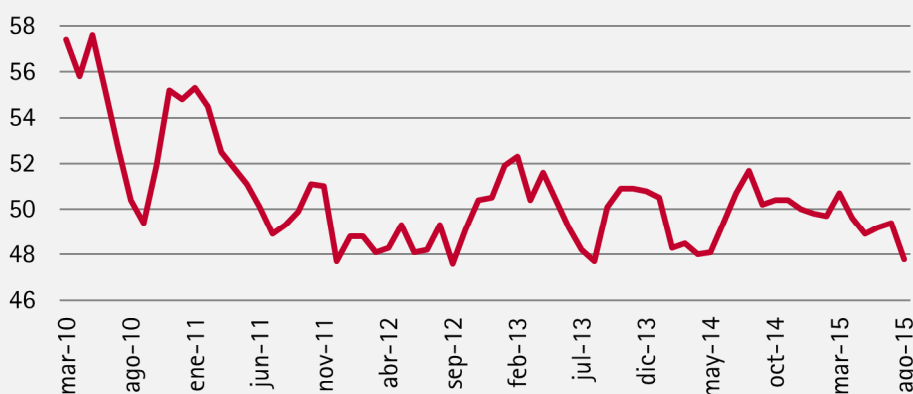
Recentment, els símptomes més visibles de la desacceleració de la Xina es van manifestar, per exemple, en la reducció de les seves importacions o la pèrdua de dinamisme del sector industrial, la qual cosa ha impactat negativament en la demanda a l'exterior de matèries primeres i altres inputs. A nivell intern, s'han produït moviments als mercats financers –forts caigudes en la borsa durant els últims mesos– a causa, en part, de la incertesa econòmica que genera aquesta nova fase de transició.

Evolució de l'índex borsari de Xangai

Font: Yahoo Finances.
SSE Composite Index Shanghai.

Índex PMI del sector manufacturer de Xina

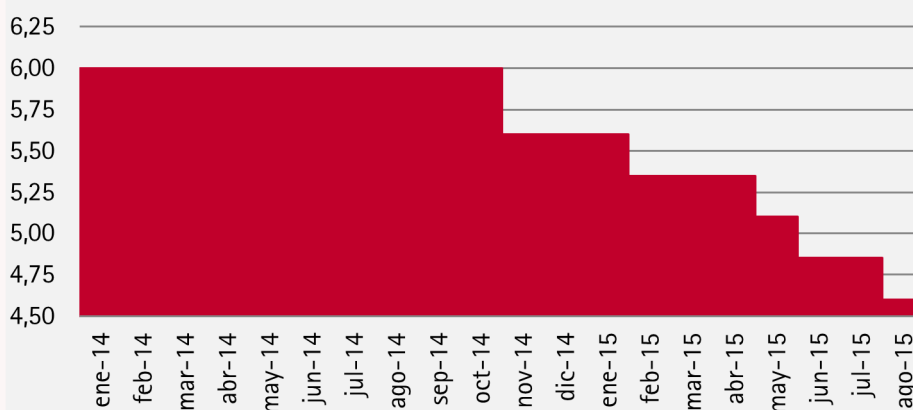
Font: Markit.
El nivell 50 indica que no hi ha canvi i els nivells per damunt o per sota de 50 indiquen expansió o contracció, respectivament.

En aquest sentit, les autoritats monetàries de la Xina han intervingut, a través d'una política monetària més flexible, amb la finalitat de proveir a l'economia de major liquiditat. Així, el Banc Popular de la Xina, des del mes de novembre de 2014, ha rebaixat els tipus d'interès de referència per a préstecs en cinc oportunitats, i també ha reduït el coeficient de caixa.

A més, el iuan s'ha devaluat respecte al dòlar nord-americà, després d'una intervenció de les autoritats xineses a l'agost, no anticipada, i a partir de la qual s'establí una reforma canviària amb l'objectiu de donar als mercats més incidència en la determinació del tipus de canvi del iuan i reflectir millor l'equilibri entre l'oferta i la demanda al mercat de divises. Atès que el iuan estava sobrevalorat pel seu ancoratge amb el dòlar, el BPX va decidir donar més marge perquè el mercat determinés el valor de la moneda xinesa. D'aquesta forma, el iuan registrava la seva major caiguda diària contra el dòlar des de mitjan anys 90.

Quant a les mesures adoptades al mercat de divises, l'FMI apunta que una major flexibilitat en la determinació del tipus de canvi serà important per a la Xina en la mesura que s'atorgui un paper més rellevant al mercat en l'economia i que això permeti la seva millor integració al mercat financer global.

Tipus de referència per a préstecs del BPX

Font: BPX.
Percentatge (%).

Evolució del iuan

Font: Fed.
Iuan/US\$.

Fora de la Xina, l'impacte de la transició cap a un nou model econòmic serà rellevant donada la importància de l'economia xinesa al món. Els seus principals socis comercials –entre els quals es troben majoritàriament moltes economies asiàtiques com el Japó, i fora de la regió destaca els EUA– es veuran afectats en la mesura que la demanda de les seves exportacions es redueixi en caure l'activitat en l'economia xinesa. En particular, afectarà als majors venedors de la Xina de matèries primeres, com els països llatinoamericans, entre els quals destaca el Brasil, o Rússia com a venedor de cru. Aquestes economies ja estan patint els efectes negatius que en la valoració de les seves exportacions té el context actual de baixos preus de les *commodities*.

Europa no es veurà tan perjudicada, en termes generals, com altres economies més dependents comercialment de la Xina, ja que les seves principals fonts de comerç són intracomunitàries. De fet, la indústria europea podria veure's beneficiada, en certa mesura, dels menors costos de les matèries primeres i de l'energia, en reduir-se els preus d'importació d'aquests inputs, augmentant així la competitivitat dels productes europeus, a més d'una conjuntura en la qual l'euro es manté molt depreciat.

PRINCIPALS SOCIS COMERCIALS DE XINA				
Percentatge.	2012		2013	
	Exportacions	Importacions	Exportacions	Importacions
Total				
Àsia	49,1	57,1	51,3	55,9
Hong Kong, Xina	15,8	1,0	17,4	0,8
Japó	7,4	9,8	6,8	8,3
Corea Rep.	4,3	9,3	4,1	9,4
Taiwan, Xina	1,8	7,3	1,8	8,0
Àfrica	4,2	6,2	4,2	6,0
Europa	19,3	15,8	18,4	16,6
Regne Unit	2,3	0,9	2,3	1,0
Alemanya	3,4	5,1	3,0	4,8
França	1,3	1,3	1,2	1,2
Itàlia	1,3	0,9	1,2	0,9
Països Baixos	2,9	0,5	2,7	0,5
Espanya	0,9	0,3	0,9	0,3
Rússia	2,2	2,4	2,2	2,0
Amèrica Llatina	6,6	6,9	6,1	6,5
Brasil	1,6	2,9	1,6	2,8
Mèxic	1,3	0,5	1,3	0,5
Nord Amèrica	18,6	8,6	18,0	9,1
Canadà	1,4	1,3	1,3	1,3
EUA	17,2	7,3	16,7	7,8
Oceania	2,2	5,0	2,0	5,6
Austràlia	1,8	4,7	1,7	5,1

Font: Institut d'Estadístiques de Xina.

DEMANDA I ACTIVITAT

El 27 d'agost l'INE va publicar les dades referides al segon trimestre de 2015 de la Comptabilitat Nacional d'Espanya. El creixement del PIB espanyol va continuar accelerant-se i en relació al primer trimestre va augmentar un 1,0%. Des del tercer trimestre de 2013 s'observen taxes inter trimestrals de variació del PIB positives. En termes interanuals, el nivell d'activitat econòmica va augmentar un 3,1%; quatre desenes per sobre del trimestre anterior.

El creixement del PIB es va veure afavorit per un increment encara més fort de la despesa en consum final de les llars, que va augmentar un 3,5%. Cal esmentar, que aquest trimestre es va mantenir el seu ritme d'expansió a diferència de l'acceleració registrada en els trimestres anteriors. La formació bruta de capital fix també va augmentar a igual ritme que en el trimestre anterior. Les exportacions es van accelerar, encara que el seu impacte positiu sobre el PIB es va veure més que compensat per l'increment de les importacions. Cal destacar, que des del tercer trimestre de 2014 les exportacions han vingut registrant augments ininterromputs del seu creixement, mentre que les importacions, malgrat créixer més que les exportacions, han moderat el seu ritme d'expansió. D'aquesta forma, el creixement del PIB en aquest trimestre va ser el resultat d'una major contribució de la demanda nacional i, al seu torn, d'una aportació menys negativa de la demanda externa.

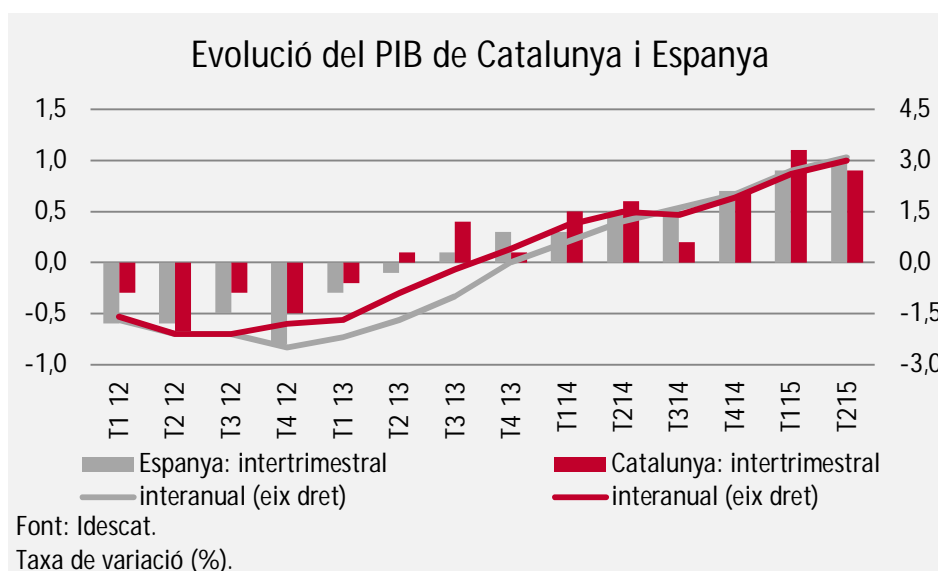
Des de l'òptica sectorial, es va registrar un augment del VAB de tots els sectors, que a més van presentar un millor resultat que en el trimestre previ. Destaca el comportament del sector industrial, que va continuar accelerant el seu ritme de creixement, i també el sector de la construcció que va tornar a créixer a una taxa molt superior a la del conjunt de tota l'economia, encara que en aquest trimestre va augmentar a un ritme similar al trimestre anterior. El sector serveis, per la seva banda, va seguir expandint-se, no ja a taxes per sobre del creixement del PIB, com ho venia fent en períodes anteriors.

ESPANYA: PIB PER COMPONENTS I SECTORS						
Taxa de variació interanual (%).	2014				2015	
	T I	T II	T III	T IV	T I	T II
PIB	0,6	1,2	1,6	2,0	2,7	3,1
Components:						
Consum final de les llars	1,3	2,3	2,8	3,4	3,5	3,5
Consum final de les AAPP	0,3	0,3	0,3	-0,5	0,2	1,0
Formació bruta de capital fix	0,8	3,9	3,9	5,1	6,1	6,1
Exportacions	6,4	1,0	4,5	4,7	5,0	6,0
Importacions	9,4	4,9	8,6	7,7	7,0	7,2
Demanda Interna*	1,2	2,3	2,6	2,7	3,1	3,3
Demanda Exterior*	-0,6	-1,1	-1,0	-0,7	-0,4	-0,2
Oferta:						
Agricultura	10,3	1,6	5,3	-3,4	-2,6	2,2
Indústria	0,5	1,9	1,5	2,1	2,9	3,5
Construcció	-6,2	-1,7	0,0	3,4	5,7	5,8
Serveis	0,9	1,4	1,7	2,3	2,7	3,0

Font: INE. *Contribució al creixement del PIB.

Per la seva banda, en el mes d'agost, l'Idescat va publicar l'avanç del PIB referits al segon trimestre de 2015. El creixement intertrimestral del PIB català es va desaccelerar dues desenes en relació al primer trimestre de l'any, amb un augment de 0,9%, una desena per sota de l'increment del PIB del total d'Espanya.

19

En termes anuals, el PIB va registrar un creixement interanual de 3,0%, amb el que s'aferma l'acceleració del creixement de l'economia catalana. No obstant això, es va situar lleugerament per sota de la taxa de variació anual del PIB d'Espanya (+3,1%).

Cal destacar, que a Catalunya, tots els sectors d'activitat excepte l'agricultura, van augmentar el seu VAB a un ritme superior al del trimestre anterior, i en particular, la construcció i els serveis van créixer per sobre de la mitjana.

CATALUNYA: PIB PER SECTORS						
Taxa de variació interanual (%).	2014				2005	
	T I	T II	T III	T IV	T I	T II
PIB	1,1	1,5	1,4	1,9	2,6	3,0
Oferta:						
Agricultura	6,9	0,9	-1,6	-1,7	-1,1	-0,1
Indústria	3,2	2,4	0,1	0,4	1,2	1,4
Construcció	-6,2	-2,1	-0,7	2,9	4,8	5,5
Serveis	1,0	1,7	2,0	2,4	2,9	3,2

Font: Idescat.

Els indicadors econòmics de curta freqüència, per la seva banda, confirmen el creixement registrat en la primera meitat de l'any a partir de les dades de PIB de Comptabilitat Nacional.

D'una banda, en el mes de juny, l'índex de producció industrial –corregit d'efectes estacionals i de calendari– va augmentar un 4,5% en termes interanuals a Espanya, la qual cosa marca una forta acceleració respecte al creixement dels mesos anteriors. Tots els sectors van pujar, entre els quals destaca l'increment de béns d'equipament que va ser molt per sobre de la mitjana. Per a Catalunya, l'índex general –corregit únicament d'efectes de calendari– va presentar un augment interanual del 2,8% al juny (per al total d'Espanya la variació d'aquest indicador va ser de +4,8%), després de la moderació observada en els mesos d'abril i maig.

Així mateix, en el mateix mes, la xifra de negocis de la indústria va presentar un augment de 2,7% (corregit d'efectes estacionals i de calendari) en termes interanuals, registrant així un segon increment després del descens del mes d'abril. El creixement de la xifra de negocis de la indústria a Catalunya (sèrie original) va ser de 4,5%, per sota de la mitjana espanyola (+6,1%).

Pel que fa a les entrades de comandes en la indústria, també s'aprecia un augment al juny, de 2,9% (sèrie corregida) respecte al mateix mes de 2014. En aquest cas, l'increment que es registra és més moderat que el del mes anterior, però així i tot superior a la mitjana del primer trimestre. Novament, a Catalunya l'increment de l'indicador (sèrie sense corregir) va ser inferior a la mitjana, amb unes variacions d'1,4% i de 6,0%, respectivament.

D'altra banda, l'índex general de la xifra de negocis de les activitats de serveis a Espanya va registrar un augment interanual de 5,9% en el mes de juny en termes desestacionalitzats, la qual cosa implica una acceleració respecte a les taxes de creixement observades en els dos mesos anteriors. Mentrestant, a Catalunya, la pujada de l'índex general va ser de 8,8%, per sobre de la del conjunt d'Espanya (7,5% amb dades sense desestacionalitzar).

Al seu torn, al juny, segons dades de la DGT, la matriculació de turismes a Espanya es va incrementar un 24,9% interanual, i a Catalunya un 29,5%.

Així mateix, el nombre de turistes internacionals arribats a Espanya va continuar presentant registres molt positius en els últims mesos; així entre gener i juliol van ingressar 38 milions de turistes, un 4,7% més que en igual període de 2014. Cal assenyalar, que Catalunya va ser la principal comunitat receptora de visitants no residents, captant el 25,8% del total durant els primers set mesos de l'any, la qual cosa representa gairebé 9,8 milions de turistes internacionals.

A més, segons l'enquesta de despesa turística, els turistes internacionals que van visitar Espanya entre gener i juliol d'aquest any van gastar un total de 37.129 milions d'euros, la qual cosa representa un increment de 7,7% en relació al mateix període de 2014. Al seu torn, la despesa mitjana diària va pujar fins als 113 euros, és a dir, un 3,8% anual. A Catalunya, la despesa total va ser el més elevat per CCAA i va ascendir als 8.588 milions d'euros (va representar un 23,1% del total i un va augmentar un 5,5%). En aquest cas, la despesa mitjana diària va ser de 126 euros, la qual cosa implica un augment de 2,7%.

Finalment, l'índex de confiança del consumidor del CIS va continuar pujant per sobre dels 100 punts –el que indica una percepció optimista per part dels consumidors–, passant des dels 105,6 punts al juliol fins als 105,9 punts en el mes d'agost. L'augment de l'índex es va produir exclusivament per una millor valoració de situació actual, ja que l'indicador d'expectatives va descendir.

PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT 2016

El passat mes d'agost, el Govern Español va aprovar el Projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat (PGE) per 2016. A diferència d'altres anys, que es van aprovar a la fi de setembre en compliment del mandat constitucional, en aquesta ocasió s'ha avançat la seva tramitació parlamentària amb motiu de la finalització de la legislatura, i les eleccions generals previstes en el mes de desembre.

Els PGE-2016 estimen la robustesa del creixement econòmic, la senda de reducció del dèficit públic, ja per sota del 3%, que determina l'existència de dèficit excessiu a l'efecte del procediment europeu i del Pacte d'Estabilitat i Creixement, aconseguint el nivell de deute públic el seu punt màxim, en un 98,5% del PIB. Gràcies al creixement econòmic i a la continuació en les polítiques de reducció del dèficit públic, aquest nivell de deute públic començarà a descendir a partir del 2017.

El fort impuls de l'activitat econòmica permet un fort augment de la recaptació tributària, de l'ordre del 6,2% sobre el pressupost de 2015; o bé, del 4% sobre l'avanç de la liquidació, tota vegada, que s'incorpora la reducció de tipus impositius contemplada en la reforma fiscal, que afecta, essencialment, a l'IRPF i a l'impost de societats.

L'augment d'aquests ingressos tributaris per a l'Estat es reduirà amb les cessions d'impostos a Comunitats Autònomes i Administracions locals, que augmentessin un 8.4% respecte del pressupost de 2015, i el minvament d'altres ingressos, que ho faran en una 32.5%. Per això, el total d'ingressos no financers per a l'Estat se situarà en un 3.4% pel que fa al Pressupost del 2015 (o de +0,8 pel que fa a l'estimació de liquidació per a aquest any).

Per tot això, el pressupost de despesa de l'Estat haurà de reduir-se un 3%, atès que gràcies a la reducció de l'aportació de l'Estat al SEPE i FOGASA (que passarà en 2015 de 10.409 milions d'euros a 4.519,70 en 2016) es podrà incrementar la despesa no financera dels Ministeris en un 2,6%.

Dins de les despeses consolidades, destaca l'increment de Justícia (6.3%) i augment de la despesa social sense desocupació (3.8%), la congelació de la inversió en infraestructures (+0.1%) i la reducció de la despesa en desocupació (-21,7%) per la millora del mercat laboral.

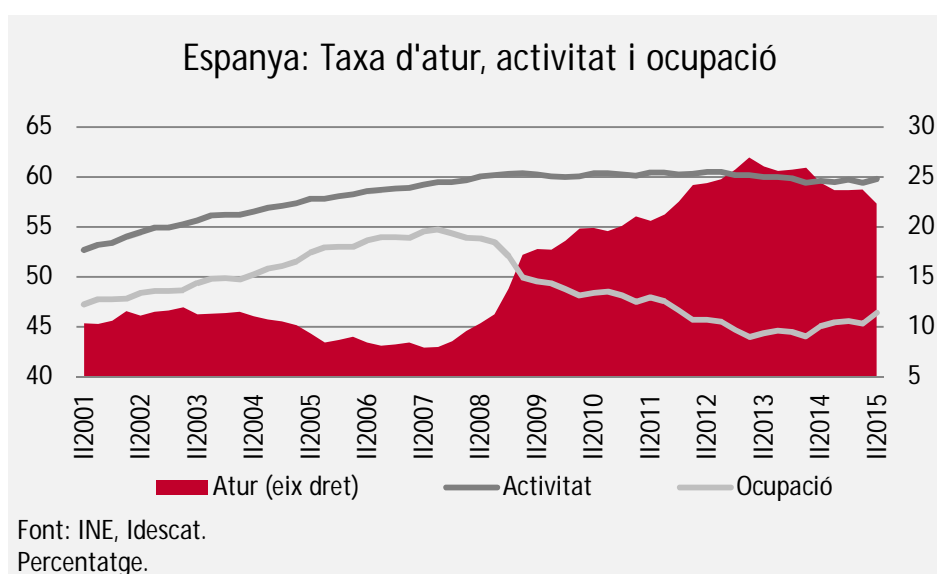
En aquest context, s'han suavitzat la política de reducció de la despesa. Així, s'incrementa el volum de l'oferta pública d'ocupació i es projecta un increment salarial del 1%. Per la part dels ingressos, destacar les mesures contemplades en el reforma fiscal, que s'han avançat, en el cas de l'IPF, a juliol de 2015.

Per tot això, la reducció del dèficit es va a assegurar en les millores que al Pressupost, ja sigui en ingressos o despeses, es deriven de la millor activitat econòmica.

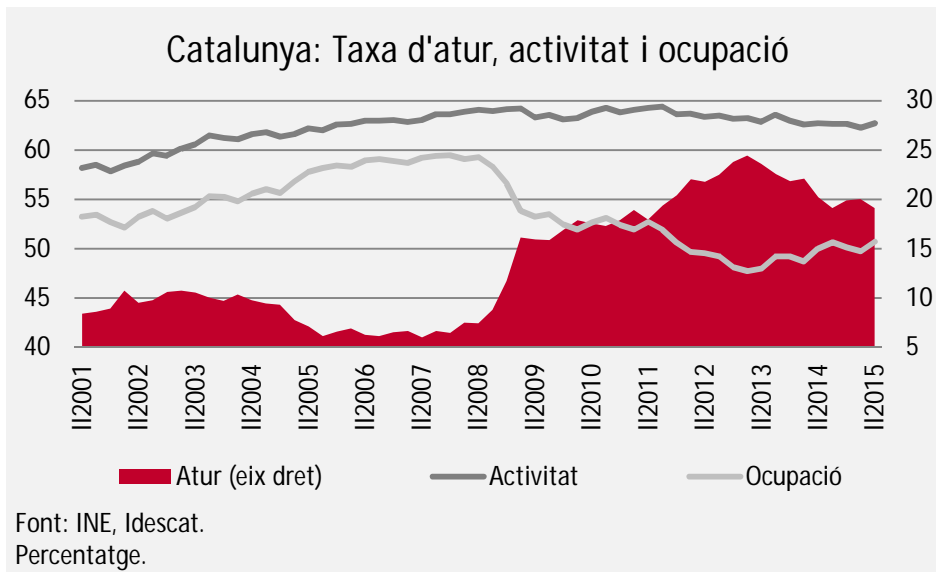
MERCAT DE TREBALL

D'acord amb dades de l'EPA publicats el 23 de juliol, a Espanya, durant el segon trimestre de 2015, el nombre d'aturats va descendir en 295.600 persones respecte al trimestre anterior, amb un total de 5.149.000 aturats. D'aquesta forma, la taxa d'atur es va situar en el 22,4%. Cal destacar, que l'evolució desestacionalitzada de l'atur (disponible únicament per tota Espanya) va continuar la seva tendència a la baixa, amb una variació negativa del 2,5% en termes trimestrals.

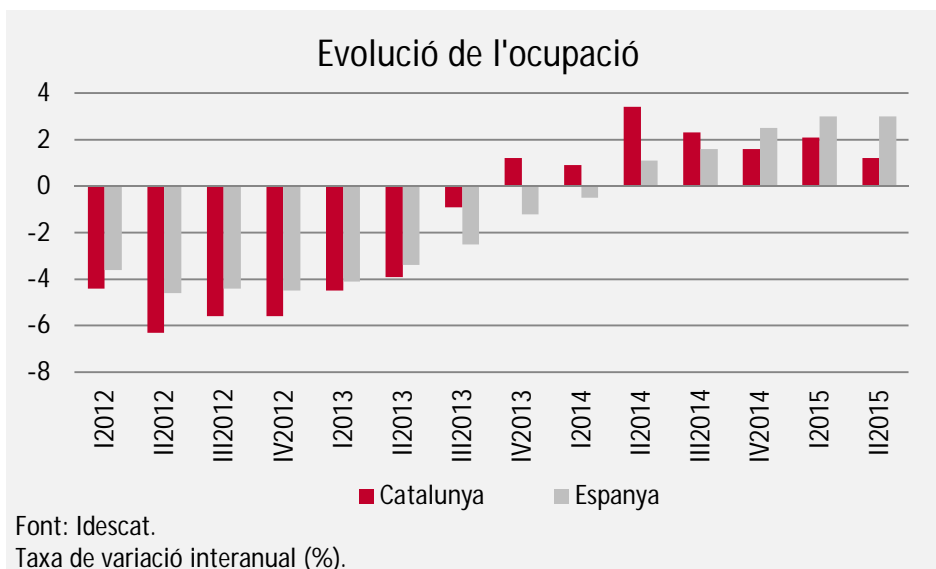
D'altra banda, en els últims 12 mesos l'atur va baixar en 473.900 persones a Espanya. Per sectors d'activitat, la desocupació va disminuir en tots els sectors, tant respecte als tres primers mesos de l'any com respecte al segon trimestre de 2014. En l'últim any, gran part de la reducció de l'atur va ser absorbida pel sector serveis (108.800 aturats menys), i en menor mesura per la construcció (51.900) i la indústria (38.400).

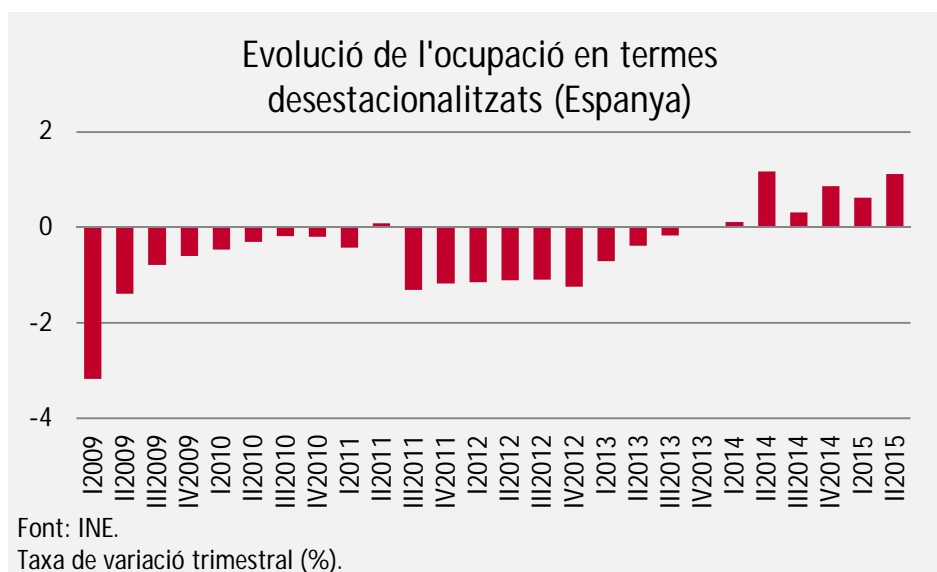
A Catalunya, la taxa d'atur va descendir fins al 19,1%, amb 31.900 aturats menys que en el primer trimestre de l'any. Així, el nombre total d'aturats va ser de 726.200. Respecte a igual trimestre de l'any anterior, l'atur a Catalunya es va reduir en 44.300 persones.

Pel que fa a l'ocupació, a Espanya, el nombre d'ocupats va ascendir a 17.866.500, representant un increment de 411.800 persones en relació al trimestre anterior, i en termes relatius, un augment del 2,4%. En els últims 12 mesos, es van crear 513.500 llocs de treball. Novament, el sector serveis va liderar aquest creixement (247.900 ocupats més), seguit de la indústria (150.600) i la construcció (113.900).

Quant al creixement dels assalariats en aquest trimestre, un 16,5% correspon a contractes indefinits, mentre que la resta van ser contractes temporals. D'aquesta forma, la taxa de temporalitat va pujar fins al 25,1%. No obstant això, cal esmentar, que en els últims 12 mesos, l'ocupació indefinida va representar gairebé el 40% de l'increment de l'ocupació assalariada.

A Catalunya, l'ocupació en el segon trimestre es va incrementar en 51.800 persones respecte al primer trimestre; un dels majors augments absoluts en comparació de la resta de CCAA. En termes anuals, es van crear 35.000 ocupacions a Catalunya.

Cal destacar, que el creixement de l'ocupació en els últims trimestres ha estat superior a Espanya respecte a Catalunya, si bé la recuperació de l'ocupació va començar a produir-se abans i amb més força en l'economia catalana. A més, quant a la desocupació, la taxa d'atur a Catalunya se situa més de 2 punts percentuals per sota de la mitjana espanyola.

Les dades referides a la seguretat social del mes d'agost indiquen que la mitjana d'afiliats es va incrementar un 3,2% a Espanya en termes anuals (531.378 persones més), mantenint-se el total d'afiliats per sobre dels 17 milions. Pel que fa a la variació absoluta mensual, es va observar una reducció de 134.289 de treballadors en alta respecte a juliol, tendència característica del mes d'agost.

A Catalunya, el nombre d'afiliats es va incrementar de forma lleugerament superior a la mitjana, amb un augment anual de 3,4%, és a dir, de 99.584 persones (totalitzant més de 3 milions de persones afiliades). No obstant això, la variació absoluta mensual va marcar un descens de 42.352 afiliats.

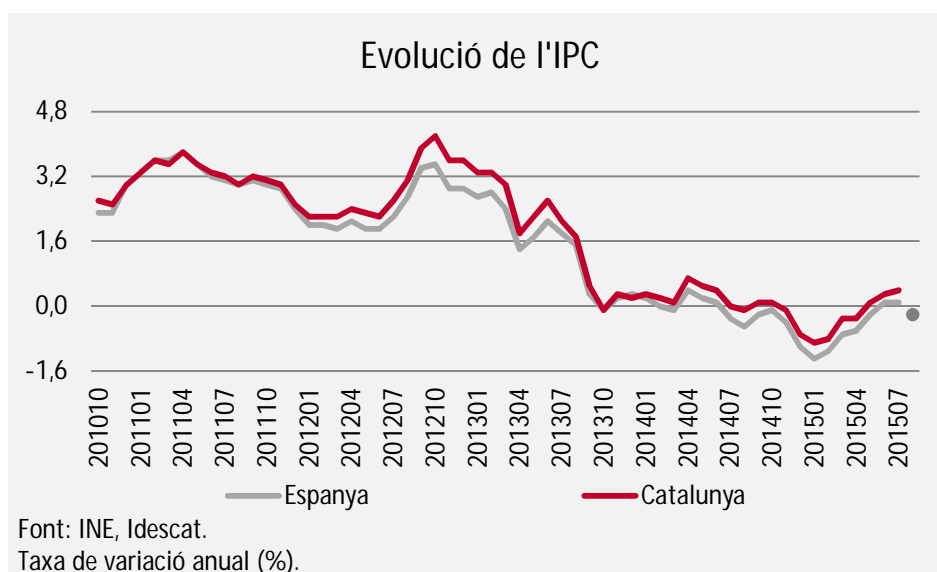
L'atur registrat, per la seva banda, va baixar un 8,1%, a Espanya, durant el mes d'agost en relació al mateix mes de 2014, la qual cosa representa un total de 359.975 persones (4.067.955 persones aturades en total). Respecte al mes de juliol, la desocupació registrada va pujar en 21.679 persones, encara que en termes desestacionalitzats va continuar disminuint. El nombre de persones en atur respecte al mes anterior es va reduir únicament en el sector de l'agricultura i entre les persones

sense ocupació anterior. Pel que fa a la contractació, cal assenyalar que la contractació indefinida es va incrementar un 10,1% en termes anuals i la temporal un 10,0%.

A Catalunya, l'atur registrat, que totalitza unes 506.306 persones, va augmentar en 4.521 persones de juliol a agost i, cal assenyalar, que respecte a agost de 2014 va disminuir un 11,4%. La contractació indefinida a Catalunya va registrar un increment d'11,0% interanual i la temporal un 14,0%.

PREUS I FINANÇAMENT

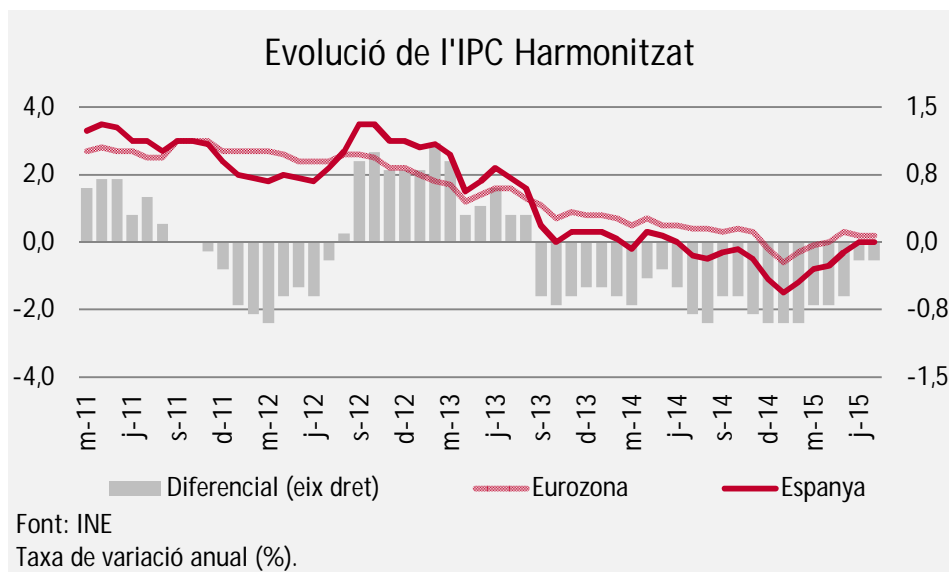
La variació anual de l'índex general de preus ha tornat a ser positiva en el mes de juliol, amb un augment de 0,1% a Espanya, d'igual magnitud que en el mes de juny quan es va observar la primera dada positiva després d'onze mesos de taxes negatives. A Catalunya, en tant, la inflació durant juny i juliol ha estat lleugerament més elevada, amb increments de l'IPC de 0,3% i de 0,4%, respectivament. L'avançament per al mes d'agost, per al total d'Espanya, indica una caiguda de l'IPC, amb una variació negativa de 0,2% hagut de, principalment, a la baixada dels preus dels carburants (gasoil i gasolina) i de l'electricitat.

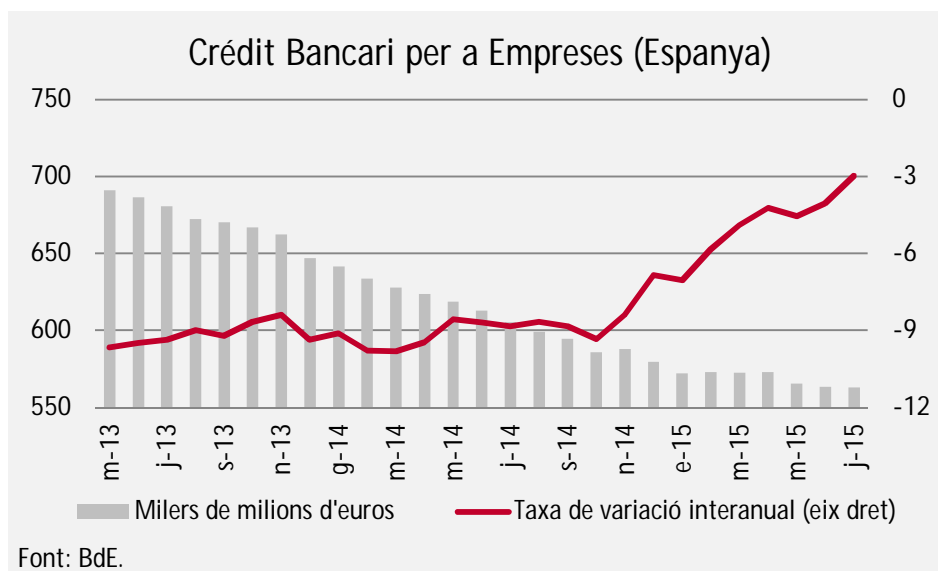
Els grups que han tingut una major influència a l'alça han estat: habitatge, a causa de l'augment de l'electricitat respecte a la caiguda de l'any anterior; comunicacions, la menor reducció de les quals s'explica pel manteniment dels preus dels serveis telefònics enfront del descens del 2014; i oci i cultura, pel major increment del preu dels viatges organitzats.

Cal destacar, que la inflació subjacent –índex general sense aliments no elaborats ni productes energètics– ha accelerat el seu ritme de creixement en els últims mesos, de manera que el preu dels components més estables de la cistella de la compra ha pujat un 0,8% en termes anuals en el mes de juliol.

Finalment, en considerar l'indicador d'inflació harmonitzat (IPCH) –que permet realitzar una comparació amb l'evolució dels preus en l'Eurozona– s'aprecia que el diferencial d'inflació amb la Unió Monetària continua sent negatiu (-0,2 p.p.) ja que l'IPCA a Europa ha augmentat un 0,2%, mentre que a Espanya s'ha mantingut constant, en termes anuals. De totes maneres, cal assenyalar, que la bretxa d'inflació entre la Unió Monetària i Espanya s'ha reduït significativament en els mesos de juny i juliol.

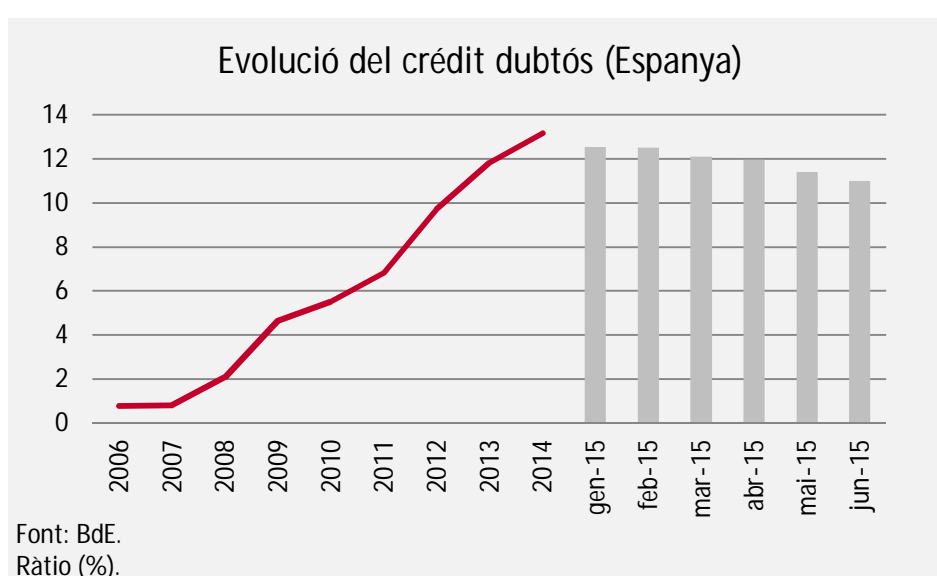
En tant, el finançament de les llars i les ISFLSL continua decreixent però a un ritme més suavitzat que l'observat en 2014, amb una caiguda de 2,8% al juliol, en termes interanuals. En el cas de les societats no financeres la desacceleració també ha estat important, amb una caiguda del crèdit de 2,7%, molt per sota de les mitjanes d'anys anteriors. Cal assenyalar, que dins del finançament de les societats no financeres, el crèdit bancari va continuar contraient-se, i al juliol es va reduir un 3,0%, un ritme marcadament inferior al registrat al llarg de tot el 2014 i els primers mesos d'aquest any. Els préstecs de l'exterior, per la seva banda, es van reduir un 4,0%, mentre que el finançament mitjançant valors diferents de les accions va pujar un 4,0%.

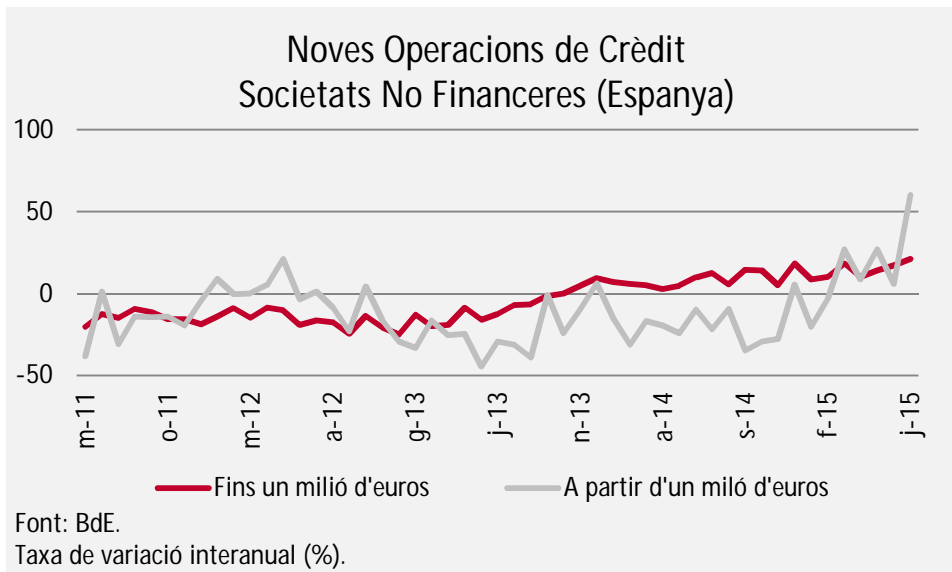
Quant al cost del crèdit, en el mes de juliol, es va apreciar un moderat descens en els tipus d'interès respecte a l'inici de l'any per als aplicats a empreses per a operacions noves menors a 1 milió d'euros (+3,72%), i també per a les superiors a aquest import es va registrar un augment moderat (+2,02%), expressats en TAE. El cost del crèdit a pimes –aproximat pel de quanties inferiors a 1 milió d'euros–

ha experimentat en l'últim any un marcat descens si es té en compte que en mitjana en el 2014 el tipus d'interès per a aquests préstecs va ser de 4,13%. La recuperació de l'economia, així com el context de tipus d'interès en mínims històrics i la política d'estímuls monetaris del BCE, són elements que contribueixen a explicar aquest descens en el cost del crèdit, que sembla estar arribant a les pimes espanyoles. Per a les llars, els tipus d'interès dels préstecs també es van reduir lleugerament al juny; fins al 2,43% per a l'adquisició d'habitatge i fins al 9,05% per al consum.

D'altra banda, segons les últimes dades publicades pel Banc d'Espanya, en el mes de juny el percentatge de crèdits dubtosos va continuar reduint-se, fins a arribar a l'11,0% del total, amb un volum de 149.308 milions d'euros. cal recordar, que en tot el 2014 aquesta proporció es va situar en el 13,2% en mitjana i des de començaments de l'any s'ha vingut reduint mes a mes.

Així mateix les noves operacions de crèdit –que podrien prendre's com una *proxy* al flux de crèdit que és la variable que més correlació té amb el nivell d'activitat econòmica– per a les societats no financeres de menor grandària (aproximat a través dels crèdits de menys d'1 milió d'euros) van pujar un 21,3% en termes interanuals en el mes de juliol –amb variacions positives des d'octubre de 2013– i per a les empreses grans (aproximat a través dels crèdits de més d'1 milió d'euros) es va observar un augment de 60,1% anual.

SECTOR PÚBLIC

El dèficit acumulat de l'Estat de les operacions no financeres, en termes de Comptabilitat Nacional, es va situar en el mes de juliol, en 26.773 milions d'euros, la qual cosa equival a un 2,44% del PIB. La xifra de dèficit, va ser inferior al 3,05% aconseguit en igual període de l'any anterior. El dèficit primari –sense considerar els interessos del deute– va aconseguir el 0,85% del PIB. Per concepte d'interessos es van reportar 17.386 milions d'euros; similar al reportat entre gener i juliol de 2014.

Concretament, els recursos no financers acumulats van ascendir a 100.785 milions d'euros (9,18% del PIB), mentre que les despeses van sumar 127.558 milions d'euros (11,62% del PIB). Cal destacar, que els recursos no financers van créixer per l'augment de 5,9% dels, però la resta dels recursos que van caure un 7,6%. Les despeses de 2015 inclouen l'extracost derivat de la producció d'energia elèctrica als territoris no peninsulars i la part de la paga extraordinària de 2012, operacions sense correspondència en els set primers mesos de 2014, per la qual cosa, en termes homogenis, una vegada deduït el seu efecte, les ocupacions registrarien un descens d'1,8%.

RECURSOS NO FINANCIERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi de juliol. Milions d'euros.	2014	2015	% Variació
Impostos i Cotitzacions Socials	85.814	90.553	5,5
Impostos sobre la Producció i les Importacions	49.348	53.071	7,5
IVA	36.140	39.077	8,1
Altres	13.208	13.994	6,0
Impostos Corrents sobre la Renda, el Patrimoni, etc.	31.637	32.721	3,4
Imposats sobre el Cabdal	112	64	-42,9
Cotitzacions Socials	4.717	4.697	-0,4
Rendes de la Propietat	4.960	2.762	-44,3
Dividends i Altres Rendes	1.921	1.321	-31,2
Interessos	3.039	1.441	-52,6
Producció de Mercat i Pagaments per una altra Producció no de Mercat	831	731	-12,0
Altres Recursos No Financers	5.281	6.739	27,6
Transferències entre AAPP	6.329	8.477	33,9
Altres Ingressos	-1.048	-1.738	65,8
Total Recursos No Financers	96.886	100.785	4,0

Font: MINHAP.

De la recaptació impositiva, per concepte de caixa, cal destacar l'augment de l'IRPF total d'1,0% després de la reforma tributària, l'increment de 44,9% de l'impost de societats i la pujada de 7,8% de l'IVA. Pel costat de la despesa, cal esmentar, l'augment dels consums intermedis (+3,1%), de les remuneracions d'assalariats (+1,8%) i de la formació bruta de capital (+4,2%), així com la caiguda dels interessos (-0,4%) per la reducció dels tipus d'interès.

DESPESES NO FINANCERS DE L'ESTAT			
Acumulat a fi de juliol. Milions d'euros.	2014	2015	% Variació
Consums Intermedis	2.577	2.657	3,1
Remuneració d'Assalariats	10.279	10.459	1,8
Interessos	17.452	17.386	-0,4
Prestacions Socials Diferents de les Transferències Socials en Espècie	7.574	7.896	4,3
Transferències Socials en Espècie de Productors de Mercat	256	126	-50,8
Transferències Corrents entre AAPP	75.244	73.047	-2,9
Cooperació Internacional Corrent	854	596	-30,2
Altres Transferències Corrents	991	899	-9,3
Recursos Propis de l'UE: IVA i RNB	7.048	6.779	-3,8
Resto Despeses Corrents	1.513	2.095	38,5
Formació Bruta de Capital	2.498	2.603	4,2
Transferències de Capital entre AAPP	2.497	2.425	-2,9
Ajuda a la Inversió i altres Transferències de Capital	353	640	81,3
Resto Despeses Capital	18	-50	-
Total Despeses No Financers	129.154	127.558	-1,2

Font: MINHAP.

SECTOR EXTERIOR

En el primer semestre de l'any, la balança per compte corrent de l'economia espanyola va registrar un saldo positiu de 500 milions d'euros, la qual cosa implica una millora enfront del saldo negatiu de 3.600 milions d'euros del mateix període de 2014.

Dins dels components del compte corrent, destaca el saldo de la balança de béns i serveis que va presentar un superàvit acumulat d'11.400 milions d'euros, superior al registrat durant el primer semestre de l'any anterior. Per la seva banda, el superàvit de la balança de turisme i viatges va descendir lleugerament en comparació del període gener-juny de 2014. El dèficit de rendes també va disminuir.

El compte capital va experimentar una reducció del superàvit però, de totes maneres, es va registrar una capacitat de finançament de l'economia espanyola que va assolir els 3.400 milions d'euros. D'acord amb els moviments produïts en el compte financer, es va registrar una sortida neta de capital, exclòs el Banc d'Espanya, de 29.500 milions d'euros en els primers sis mesos de l'any.

BALANÇA DE PAGAMENTS						
Milers de milions d'euros.	Acumulat juny 2014			Acumulat juny 2015		
	Ingressos	Pagaments	Saldos	Ingressos	Pagaments	Saldos
Compte Corrent:	189,1	192,7	-3,6	200,7	200,2	0,5
Bça Comercial i Serveis	163,1	152,8	10,3	174,1	162,8	11,4
Serveis	20,6	5,6	15,0	21,2	6,4	14,8
Rendes	26,0	39,9	-13,9	26,5	37,4	-10,9
Compte de Capital:	3,5	0,3	3,2	3,3	0,3	3,0
Comptes Corrent i Capital:	192,6	193,0	-0,4	204,0	200,5	3,4
Compte Financer:	-	-	15,4	-	-	5,2
Exclòs Banc d'Espanya	-	-	13,0	-	-	29,5
Inversions Directes	20,0	15,6	4,5	23,3	9,5	13,8
Errors i Omissions:	-	-	15,7	-	-	1,8

Font: BE.

En el que al comerç exterior de mercaderies es refereix, en el primer semestre de l'any, les exportacions van assolir 125.122,9 milions d'euros per al total d'Espanya. En termes anuals, aquesta xifra representa un increment de 4,9%. Així mateix es va produir un augment, encara que menys fort, de les importacions, que van pujar un 4,2%, i van totalitzar 136.603,3 milions d'euros. Per tant, el saldo comercial negatiu (-11.480,4 milions d'euros) va ser inferior al dèficit d'igual període de 2014 (-3,4%) i la taxa de cobertura es va situar en el 91,6%.

Cal assenyalar, que els preus de les exportacions van pujar (+1,1%), mentre que els de les importacions van descendir (-1,5%). Per tant, el creixement de les exportacions i importacions en termes reals va ser del 3,8% i del 5,7%, respectivament.

El dèficit energètic (-14.040,6 milions d'euros) es va reduir un 30,8%, mentre que el superàvit no energètic (2.560,2 milions d'euros) va ser menys d'un terç de l'observat en el mateix període del 2014.

COMERÇ EXTERIOR ESPANYA					
	Exportacions		Importacions		Cobertura (%)
	Milions d'euros	Variació anual (%)	Milions d'euros	Variació anual (%)	
2008	189.227,9	2,3	283.387,8	-0,6	66,8
2009	159.889,6	-15,5	206.116,2	-27,3	77,6
2010	186.780,1	16,8	240.055,9	16,5	77,8
2011	215.230,4	15,2	263.140,7	9,6	81,8
2012	226.114,6	5,1	257.945,6	-2,0	87,7
2013	235.814,1	4,3	252.346,8	-2,2	93,4
2014	240.034,9	2,5	264.506,7	5,7	90,7
S1 2015	125.122,9	4,9	136.603,3	4,2	91,6

Font: MEC.

EXPORTACIONS: COMPARATIVA INTERNACIONAL		
	Juny 2015	Gener-juny 2015
Cataluña	15,2	7,2
Espanya	7,8	4,9
França	14,6	5,0
Alemanya	13,7	7,0
Itàlia	9,4	5,0
Zona euro	11,1	4,8
Regne Unit	4,0	-2,2
UE-28	11,3	5,4
EUA	-5,3	-5,2
Japó	9,5	7,9

Font: MEC.

Segons la destinació, el que explica el major dinamisme de les exportacions espanyoles i catalanes, ha estat el creixement de les vendes a Europa, tant a la Unió Europea com a la zona euro, i en particular destaquen les exportacions a França i Itàlia que van augmentar amb major intensitat.

Per sector, el millor acompliment de les exportacions totals és causa d'un major augment de les exportacions de productes químics i béns d'equipament, així com del repunt de les vendes de matèries primeres, per al conjunt d'Espanya. En tant, les exportacions totals catalanes, es van veure afavorides pel major increment de les exportacions de productes energètics, semimanufactures no químiques, productes químics, béns d'equipament i béns de consum durador.

EXPORTACIONS PER DESTINACIÓ				
Gener-juny 2015	Espanya		Catalunya	
	% Total	Variació anual (%)	% Total	Variació anual (%)
Europa	70,5	5,3	72,2	6,3
Unió Europea	64,8	6,8	65,3	8,0
Zona Euro	50,7	6,3	52,5	6,9
França	15,9	5,4	15,3	0,1
Alemanya	10,8	6,2	11,7	4,7
Itàlia	7,5	12,1	8,8	16,0
Resto UE	14,0	8,6	12,8	12,7
Regne Unit	7,2	7,6	6,8	15,9
Resto Europa	5,7	-8,8	6,9	-7,1
Amèrica del Nord	5,1	11,6	3,7	24,5
EUA	4,5	10,6	3,4	25,5
Amèrica Llatina	5,9	7,9	6,5	13,2
Brasil	1,2	-7,9	1,3	12,3
Àsia	9,6	9,9	10,2	20,5
Japó	1,0	-3,9	1,3	25,6
Xina	1,7	4,5	1,9	19,9
Orient Mitjà	3,6	21,1	3,6	24,5
Àfrica	6,5	-1,8	6,2	-5,9
Marroc	2,4	-1,0	1,9	-0,5
Oceania	0,9	16,7	0,5	-41,8
Total	100,0	4,9	100,0	7,2

Font: MEC.

EXPORTACIONS PER SECTOR				
Gener-juny 2015	Espanya		Catalunya	
	% Total	Variació anual (%)	% Total	Variació anual (%)
Alimentació, begudes i tabac	16,4	8,9	13,0	9,7
Productes energètics	4,9	-24,2	3,3	18,5
Matèries primeres	2,4	2,9	1,7	30,4
Semimanufactures no químiques	10,8	3,9	7,1	2,6
Productes químics	14,7	8,2	26,6	5,7
Béns d'equipament	19,6	2,0	16,7	0,4
Automòbil	17,1	17,9	16,9	13,9
Béns de consum durador	1,5	12,9	1,4	17,7
Manufactures de consum	9,2	10,6	12,8	10,1
Altres mercaderies	3,4	-17,6	1,0	-31,9
Total	100,0	4,9	100,0	7,2

Font: MEC.

Finalment, les vendes a l'exterior catalanes, van assolir 31.899,8 milions d'euros, mentre que les importacions van assolir 37.814,9 milions d'euros (27,7% del total). Com a conseqüència, la balança comercial va registrar un dèficit de 5.915,1 milions d'euros, un 0,8% menys que el registrat en igual període de 2014, i la taxa de cobertura es va situar en el 84,4%. Concretament, el saldo comercial de Catalunya amb la Unió Europea va registrar un dèficit d'1.812,7 milions d'euros, i el dèficit comercial amb països extracomunitaris ha estat de 4.102,4 milions d'euros.

COMERÇ EXTERIOR CATALUNYA					
	Exportacions		Importacions		Cobertura (%)
	Milions d'euros	Variació anual (%)	Milions d'euros	Variació anual (%)	
2008	50.515,7	1,7	77.233,9	-3,9	65,4
2009	41.461,7	-17,9	57.663,8	-25,3	71,9
2010	48.871,6	17,9	67.621,1	17,3	72,3
2011	54.989,2	12,5	72.173,2	6,7	76,2
2012	58.880,7	7,1	70.323,9	-2,6	83,7
2013	58.981,3	0,2	67.859,8	-3,5	86,9
2014	60.194,5	3,1	71.890,1	7,9	83,7
S1 2015	31.899,8	7,2	37.814,9	5,8	84,4

Font: MEC.

Quant a dades d'exportadors per tota Espanya, durant els primers sis mesos de l'any, es van comptabilitzar 102.220 exportadors, dels quals 44.466 van ser exportadors regulars, és a dir, un 3,8% més que en el mateix període de l'any anterior. Cal destacar, que els exportadors regulars, van vendre per un valor de 117.449,6 milions d'euros, la qual cosa va representar el 93,9% de les vendes totals a l'exterior.

EXPORTADORS (EPANYA)		
Primer semestre 2015.	Exportadors	Variació anual (%)
Empreses exportadores (nombre)	102.220	-0,7
Exportadores de = >50.000 d'euros (nombre)	30.594	-1,1
Valor vendes exportadores (milions d'euros)	125.122,9	4,9
Valor vendes exportadores >= 50.000 d'euros (milions d'euros)	124.681,0	4,9
Exportadores regulars:		
Empreses exportadores regulars (nombre)	44.466	3,8
Exportadores regulars de = >50.000 d'euros (nombre)	21.502	2,4
Valor vendes exportadores regulars (milions d'euros)	117.449,6	5,0
Valor vendes exportadores regulars >= 50.000 d'euros (milions d'euros)	116.173,8	5,2

Font: MEC.

